

Pourquoi? Varför?

Varför fåglarna i luften?
Varför löven om hösten,
rosorna om sommaren,
sångerna om våren?
Varför?

Le sourire Leendet

Ett ord från dig
är en kyss på själen.
Min mun vill le.
Mitt leende skälver.

La fiancée perdue Den förlorade fästmön

Det är skönhetens ängel,
en eftermiddag i solsken,
ett leende, rent som ett barns hjärta.
O Jesus, välsigna henne!
Giv henne din frid.

Tro mig inte, min vän!

Tro mig inte när jag säger
att jag inte älskar dig mer.
Jag kommer åter till dig
med samma kraft som flod
kommer åter efter ebb.

En dröm

En älskad hembygd hade jag,
susande granar, trygghet och vänskap.
– ett fjärran sagorike nu!

Den vackra platsen

Floden glittrar i fjärran som eld.
Ångarna är som en färgrik persisk matta.
Här är bara Gud och jag,
och du, min dröm.

Vårfloden

När ännu fälten är vita av snö
kommer den rusande vårfloden nära.
Strömmarna kysser liv i skog och sjö.
Varma och rosiga majdagar trängs
för att ansluta till vårens muntra långdans.

∞ *Hjertets melodier* ∞

To brune Øjne jeg nylig saa
i dem mit Hjem og min Verden laa.
Der flammed' Snillet og Barnets Fred;
jeg glemmer dem aldrig i Evighed!

Min Tankes Tanke ene du er vorden,
Du er mit Hjertes første Kærlighed.
Jeg elsker Dig, som Ingen her på Jorden,
Jeg elsker Dig i Tid og Evighed!

Du fatter ej Bølgernes evige Gang,
ej Aanden, som svulmer i Tonernes Klang,
ej Følelsen dybt i Blomstens Duft,
sollysets Flamme mod Storm og Luft.
De Fugles Kviddren af Længsel og Lyst,
og tror dog, Du fatter en Digters Bryst?

Min Tanke er et mægtigt Fjeld,
der over Himlene gaar;
Mit Hjerte er et Hav saa dybt,
hvor Bølge mod Bølge slaar.

Der svulmer det mer end i Bølgens Gang,
der findes jo Kilden til hver en Sang.
Der voxer Blomsten med evig Duft,
der brænder det uden den kjølede Luft,
Der kæmpe Aander i Længsel og Lyst,
de kæmpe mod Døden dybt i hans Bryst!

Og Fjeldet løfter dit Billed
højt mod Himlens Blaa.
Men selv Du lever i Hjertet,
hvor dybe Brændinger gaa.

all längtan har en framtid

ELISABETH FELDT, SOPRAN
MIKAEL HOLMLUND, PIANO

Lutherska missionskyrkan Göteborg
1 november 2008 kl. 16.00

Som sångtonsättare lämnade **Ture Rangström** ett värdefullt bidrag till den svenska romansskatten. Han var väl förtrogen med människorösten som instrument och en fin pianist var han också. Såväl sångstämmorna som pianostämmorna bär spår av en som kan sitt hantverk. Favoritpoeten var **Bo Bergman** (1869-67) och honom återkom han ofta till.

Rangström hade också en viktig roll i Göteborgs musikliv på 1920-talet. Som chefsdirigent för Göteborgs Orkesterförening (idag Symfonikerna) brann han för att förnya repertoaren och bereda plats för samtida komponister. Dessa insatser uppskattades mycket, men Rangströms dirigentkunskaper var inte tillräckliga för att motsvara orkestrernas behov. Uppdraget blev därför inte långvarigt.

I år är det hundra år sedan **Olivier Messiaen** föddes. ”Storheten och djupet i hans musik kan egentligen endast jämföras med Johann Sebastian Bachs”, säger Messiaenkännaren, interpreten och professorn Hans-Ola Ericson. Tre melodier för sång och piano publicerades redan 1930. Stilen är mer impressionistisk än i senare verk, men viktiga karakteristika finns. Ett exempel är fascinationen för fåglar, som öppnar den första sången. Sista sångens slut för tankarna till rekviets ord och till Messiaens fullständiga identifikation med katolsk fromhet och mystik. Olivier Messiaens egen poesi omgärdar en dikt av ”moderskapets poet” **Cécile Sauvage** (1883-1927) som var hans mor.

Lars-Erik Larsson och **Gunnar de Frumerie** var kolleger vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Larsson var professor i komposition, Frumerie i pianospel. Lars-Erik Larsson hör jämte Wilhelm Peterson-Berger och Hugo Alfvén till de mest folkkära svenska komponisterna. Den välkända lyriska sviten Förklädd gud är förstas en av anledningarna till detta. Sett till hela Larssons produktion är hans stil generellt kärvare och den tredje pianosonatinen ger ett exempel på det. Lars-Erik Larsson var förste svensk att komponera i tolvtonsteknik.

Gunnar de Frumerie tonsatte närmare femtio dikter av **Pär Lagerkvist** (1891-1974). Lagerkvist är den svenska litterära modernismens portalfigur.

Trots fin kritik blev han inte mycket läst under sin livstid. I sitt tidiga diktande har han inte brutit radikalt med traditionen – rytmen är bara mer växlande, mycket friare med ömsom prosadikter, ömsom strofer på rimmad vers. Hjärtats sånger är en hisnande läsning för nutida ögon och öron; på en gång direkt och drabbande men samtidigt högstämd och högstilad. Frumeries tonsättningar skimrar av ljus men har samtidigt en omisskännlig, mörk underton.

Sergej Rachmaninoff brukar kallas för den siste romantikern. När hans samtida utforskar modernismens uttryckssätt utgjuter Rachmaninoff ett tonrikt flöde av klang och hemlängtan. Under revolutionsåret 1917 lämnade han Ryssland och skulle aldrig återvända. Men fosterlandet – landet som är allt annat än lagom – är ständigt närvarande i hans musik.

Sommaren 1829 besökte **Hans Christian Andersen** (1805-75) gode vännen och studiekamraten Christian Voigt i Faaborg. Omedelbart förälskade han sig i vännens syster och det är Riborg Voigts ögon som To brune Øjne handlar om. Olyckligtvis var hon redan så gott som förlovad och gifte sig med en annan. Ur denna förälskelse och med god inspiration från Heine författade H C Andersen åtta dikter som publicerades 1831. Den blodvarma konstnärssjäl som strömmar mot oss är en bra bit från sagofarbrorn vi växte upp med.

Edvard Grieg valde fyra av dessa Hjärtets melodier och tonsatte dem 1864. Det var en positiv och produktiv period i Griegs liv. Nyligen hade han närmare lärt känna sin kusin Nina Hagerup, som var sångerska och skulle bli hans hustru. I december månad skrev Edvard Grieg färdigt Hjärtets melodier, och när Nina och Edvard vid julen samma år förlovade sig fick hon sångerna som gåva.

Det är djupt mänskligt att längta. Längta bort och längta hem. Längta efter närhet och längta efter ensamhet. Längta efter att vara den man är och längta efter att förändras. Men i all längtan bor en framtid. Vad finns i din?

PROGRAM

Ture Rangström (1884-1947)

Hennes ord (Bo Bergman)

Kärleken är en rosenlund

Jag hörde din röst

Jag fryser om dina händer

Olivier Messiaen (1908-1992)

Trois mélodies pour chant et piano

Pourquoi? (Olivier Messiaen)

Le sourire (Cécile Sauvage)

La fiancée perdue (Olivier Messiaen)

Lars-Erik Larsson (1908-86)

Sonatin nr. 3 op. 41

Allegro

Andante

Allegro

Gunnar de Frumerie (1908-87)

Hjärtats sånger (Pär Lagerkvist)

När du sluter mina ögon

Det blir vackert där du går

Saliga väntan

Ur djupet av min själ

Du är min Afrodite

Som en våg

Sergej Rachmaninoff (1873-1943)

ur 10 preludier op. 23

Nr. 5 i g-moll: Alla marcia

Sergej Rachmaninoff

Tro mig inte, min vän! (A. Tolstoj)

En dröm (A. Plesjtsjejev efter Heine)

Den vackra platsen (G. Galina)

Värfloden (F. Tjuttjev)

Edvard Grieg (1843-1907)

Hjärtets melodier (H. C. Andersen)

To brune Øjne

Du fatter ej Bølgernes evige Gang

Jeg elsker Dig!

Min Tanke er et Mæktigt Fjeld